Ґотфрід Бенн

Метро

Перекладач: П.Рихло

Джерело: З книги: Антологія зарубіжної поезії другої половини XIX — XX сторіччя (укладач Д.С.Наливайко).— К.: "Навчальна книга", 2002.

Ласкаві зливи, цвіту перша рань,
немов з лісів, тече із теплих шуб.
Роїться пурпур. Закипає кров.

Крізь цю весну проходить незнайомка.
Все бездоганне в ній. Та край панчохи
втіка від мене, щось туманить очі:
цвітіння тепле і чужа вологість.
О, як її уста гребуть повітря!
Ти мозок ружі, кров морів, ти Божий смерк,
ти клумба, як струмують твої стегна,
коли ти піднімаєшся по східцях!
О, темно: та живе під сукнею твоєю
Лиш білий звір, лиш безсловесний пах.

Заручник мозку, що вагітний Богом,
я глуздом ситий вже. О, риштування
квіткових сув'язей, відтятих ніжно,
розбухлих, зцибенілих, зкапотілих.

Так відособлено. Так втомлено. В дорогу!